

(Fra venstre) Johanna U., Nicoline, Selma, Johanna B. og Cecilie fandt i deres gruppe frem til blandt andet forskelle i skolesystemerne i Danmark og Tyskland med hhv. undervisnings- og skolepligt. Foto: Trine Flammig

Udveksling for en hel årgang

For første gang har hele 11. årgang på A. P. Møller Skolen i år deltaget i udveksling med jævnaldrende fra Danmark.

INPUT

Trine Flammig
kommunikation@skoleforeningen.org

Baseret på frivillighed har der tidligere været sproglig udveksling mellem elever fra 11. klasse på A.P. Møller Skolen og en gymnasieklasse i Danmark, men i år prøver det sydslesvigske gymnasium for første gang at have obligatorisk udveksling for alle fire profiler på 11. årgang.

- Det er en blanding af at komme ud og se noget og være sammen og opleve hinandens forskelle og ligheder, fortæller studievejleder Pernille Fange Lübcke, der er overbevist om værdien i at komme på den anden side af grænsen og se, hvordan et ungdoms- og gymnasielev også kan leve.

Eleverne tilbringer tre dage hos hinanden, hvor de følger hinandens undervisning, laver miniprojekter sammen, er rundt i lokalområdet, oplever kultur, erhvervsliv, seværdigheder og gastronomi og gennem de private indkvarteringer hos hinanden får et godt indblik i dagligdagen »på den anden side«.

Der er udvekslingssamarbejde med Herning Gymnasium, Viby Gymnasium og Aalborg Handelskole samt Haderslev Katedralskole, som A.P. Møller Skolens naturvidenskabelige profil, 23de, havde genbesøg af i uge 17.

Tid til at være sammen

De 17 elever nordfra og de 24 sydslesvigske elever kendte godt nok hinanden fra det første møde i Haderslev tilbage i februar, men der skulle nu alligevel en kort omgang teambuilding til som et af de allerførste programpunkter, da Haderslev-eleverne kom til Slesvig.

Derefter var der blandt andet rundvisning i domkirken, på rådhuset og i den indre by, og da eleverne fik fri, fik de helt fri.

- De har faktisk ønsket sig, at der ikke er et fast program efter skoletid, for de ville gerne have lidt tid

til bare at være sammen, fortæller Meike Nielsky, som er tysklærer for 23de og kontaktlæreren i udvekslingsdagene.

For at ingenting skulle risikere at gå hen og »blive akavet«, blev der både første og anden dag tilbudt frivillige aktiviteter, eleverne kunne deltage i.

Besøgets anden skoledag var afsat til et projekt om identitet og mindretal. Eleverne havde hver især taget en personlig ting med, der fortalte noget om dem, og det konkrete resultat af dagens arbejde var en række kunstneriske fotos, der fortalte om forskelle og ligheder mellem de danske og sydslesvigske unge og deres hverdag.

Viden om mindretal

Til forskel fra mange andre danske unge var gæsterne fra Haderslev godt klædt på til at besøge Sydsvenske. Deres tysklærer Janne Rösler, som var med dem i Slesvig, kommer nemlig fra det danske mindretal og havde på forhånd fortalt sine elever om, hvad mindretallet er for en størrelse.

Og selv om nogle havde hørt om det, før de begyndte på Katedral-skolen, har Janne Rösler besluttet at gøre mere ved emnet fremover.

- Der er mange, der ikke kender til hverken det danske eller det tyske mindretal i grænselandet. Jeg tror, jeg skal til at køre et helt forløb omkring det, sagde tysklæreren om sine overvejelser.

Udvekslingens tredjedag satte et fint punktum for denne omgang.

- Alle er taget trætte, men også glade hjem. Samarbejdet mellem skolerne har fungeret rigtig godt, og selv om eleverne i pauserne hurtigt finder sammen med dem, de kender, har langt de fleste været glade for projektet og for hinanden, lyder den foreløbige evaluering fra Meike Nielsky.

I de kommende uger skal hele årgangen evaluere.

LÆRINGSMILJØ

Trine Flammig
kommunikation@skoleforeningen.org

At nogen kommer dumpende midt i timen, kan måske godt virke forstyrrende for en skoleklasse, men det er ikke det indtryk, man får som gæst i den danske skole i Vestermølle.

Et par af eleverne kigger op, men vender hurtigt tilbage til det, de lige er i gang med.

Nogle af dem sidder på knæ ved et højt bord, hvor de lytter nøje efter, hvad deres lærer siger, mens andre sidder eller ligger på gulvet i den anden ende af lokalet og lytter til, hvad læreren der forklarer dem.

Den lille skole tæller 23 børn i 1.-4. klasse, og de er her allesammen. På én gang.

Der hersker en rolig og koncentreret stemning, og da den ene lærer, skoleleder Gitte Hougaard-Werner, er færdig med at fortælle sine elever, hvad de skal, forklarer hun, hvad det er, man som gæst dumper ind i.

Siden den 1. marts modtager alle elever undervisning i samme lokale. Men de modtager ikke samme undervisning. De er elever i et særligt læringsmiljø, kaldet »Environment for Learning«, der er et koncept, som kort fortalt går ud på, at læringen foregår i fire zoner; rød, gul, grøn og blå.

Bestemmer selv

Eleverne samles i starten af timen på den grønne trappe, hvor de introduceres til det, de skal lave i timen.

Derefter sætter de sig i den zone, de vil, og hvor de mener, de bedst kan lave deres skolearbejde. Eller måske sætter de sig ikke. Måske smider de sig på gulvet. Eller lægger sig ind i en hule. Måske tager de høreborre på eller sætter sig hen i lærerens zone for at få yderligere hjælp til opgaverne.

- Eleverne fortæller derhjemme, at de selv må bestemme. Og det må de også. I hvert fald, hvor de vil sidde. Men det er altså stadig os, der bestemmer, hvad de skal lære, smiler Gitte Hougaard-Werner.

For at sikre, at eleverne lærer det, de hver især skal, har de en ugeplan, hvor de flittigt krydser af, når de har lavet de stillede opgaver. Har de

Den store trappe i grøn zone er hjertet i det ny læringsmiljø på Vestermølle Danske Skole. Her får eleverne instrukser i begyndelsen af hver time, og når de ved, hvad de skal, går de i gang med arbejdet i den zone, de har lyst til. De kan også blive på trappen. Eller under den, for her er der indrettet små læringshuler. Foto: Trine Flammig

problemer med eller spørgsmål til en opgave, skriver de sig på en tavle og får hjælp efter tur. Indtil læreren kalder dem til sig, laver de andre opgaver, og på den måde undgås en masse spildtid med at stå i kø ved lærerens bord.

Når de er færdige med deres opgaver, afleverer de dem i lærerens zone

Det er altså stadig os, der bestemmer, hvad de skal lære.

Gitte Hougaard-Werner, skoleleder

Det siger eleverne til forandringerne

Rieke, 4. klasse: - Det har ikke været svært, og der er ikke noget dårligt ved det nye. Det fungerer godt, og jeg kan godt arbejde. Jeg har mest lyst til at være i gul zone, og hvis nogle venner kommer, kan jeg hjælpe dem. (Imens er indskolingen i gang med en sang, som alle i hvert fald kan synge med på.) Synes du ikke, de lærer?
- Næ....

Greta, 3. klasse: - Det er rigtig godt, for man kan selv bestemme, hvor man vil arbejde.

Johanna, 3. klasse: - Når Gitte eller Sven siger noget, går vi i gang. Og så går vi måske i stillezonen, for så bliver vi færdige. Og vi laver meget.

Liam, indskolingen: - Jeg kan bedst lidt stillezonen. Der er ingen, der forstyrrer, og der er ro til at arbejde.

Mattis, indskolingen: - Jeg kan bedst lide gul, hvor man kan snakke sammen, og grøn... Den grønne trappe er cool.

Søtje, indskolingen: - Det er godt, for så kan man sidde, hvor man vil. Jeg kan bedst lide gul og grøn.

Rieke og Sydney vil arbejde i fred og har derfor sat sig i blå zone. Foto: Trine Flammig

arbejder videre med frivilligt materiale, indtil de bliver kaldt til feedback. Og faktisk bliver der lavet så meget i timerne, at alle når igennem deres arbejde i løbet af skoledagen, så ingen har lektier for.

Mangledte møbler
Zoneinddelingen i Vestermølle kom,

Johanna og Greta (3. klasse) arbejder med »Otto er et næsehorn« i gul zone. Til venstre ses Rieke i gul zone og bagerst indskolingen i grøn. Foto: Trine Flammig

fordi elevtallet til næste skoleår stiger til 31, og der var brug for flere borde.

Der blev indhentet tilbud på 31 nye borde og stole, og da Gitte Hougaard-Werner fik et tip om at snakke med Jens Ravnkjær, som tidligere har været på Bredsted Danske Skole og nu er en del af Environment for Learning, fik hun også et tilbud på møbler herfra.

- Vi så på, hvordan konceptet kunne omsættes hos os, og vi var ret begejstret. Og så viste det sig oven i købet at være det billigste tilbud, siger Gitte Hougaard-Werner.

Efter et større renoveringsarbejde blev to lokaler gjort til et, de nye møbler giver god plads til alle, og her er blevet lyst og luftigt og rigtig rart at være.

Hvad vil man mere?!

Inden frikvarteret er slut, og alle elever igen samles på den grønne trappe, sætter lærerne ord på den begejstring for det ny læringskoncept, som lyser ud af dem:

- Det er inkluderende. Der er plads til alle - og til alle måder at lære på. Det frigiver ressourcer i forhold til børn, der har brug for det, siger Gitte Hougaard-Werner.

- Der er tid til at give feedback - og det er det, der tæller i sidste ende, siger Sven Oliver Bollmann.

De kan tydeligt mærke en forandring hos både eleverne og sig selv, siden de gik »all in« på konceptet:

- Eleverne har fået ansvar. Og de trives. Vi mærker, de er vokset med det. Vi er stort set holdt op med at sige »hold op«, »hold mund«, »kan du lige...«, »ryd nu væk« og »sæt jer lige ned/ordentligt«, siger Gitte, mens Sven allerede efter nogle uger mærkede, at:

- Jeg er slet ikke træt på samme måde som tidligere, når skoledagen er slut.

Gitte Hougaard-Werner sætter en tyk streg under konklusionen:

- Eleverne lærer og hygger på én gang, de trives, vi trives - hvad vil man mere?!, siger hun.

Hun og hendes kollega mener, at zoneinddeling giver mere end god mening, men er ikke overbevist, skal man være velkommen til at tage kontakt til Vestermølle Danske Skole, der gerne fortæller om kon-

ceptet - eller man kan kigge indenfor i undervisningen og selv få syn for sagen.

Det er ikke kun i Vestermølle, man er overbevist om værdien af zoneinddelingen.

Det er man også på Askfelt Danske Skole, hvor der allerede sidste år blev indrettet et zonelokale til 3.-4. klasse. Nu er der også bestilt møbler til at zoneinddele indskolingen, lige som der er et mål om, at også 5.-6. klasse skal lære i zoner.

FAKTA

Rød er lærerzonen, hvor man kan få hjælp, og der er tid til feedback.

Gul er gruppezonen, hvor man kan arbejde i grupper eller sætte sig sammen med en kammerat, hvis man gerne vil snakke lidt om tingene.

Grøn er allezonen, hvor alle kan og må være. Det er her, læreren giver instruktioner til det arbejde, der skal laves, og det er her, alle samles i starten af hver time for at få at vide, hvad der nu skal ske.

Blå er stillezonen, hvor man kan trække sig tilbage, hvis man har brug for fred og ro til at arbejde. Her må der ikke snakkes, og her er der ingen, der forstyrrer.

RESÜMEE

Lernen in unterschiedlichen Zonen

Seit dem 1. März hat der Schulbetrieb in Vestermølle eine markante Veränderung erfahren.

Die 23 Schüler der 1. bis 4. Klasse besuchen die Schule im sogenannten »Environment for Learning«, einem Konzept, das kurz gesagt darauf basiert, dass das Lernen in vier Zonen stattfindet; rot, gelb, grün und blau.

Die Schüler erhalten Anweisungen in der grünen Zone, wenn der Unterricht beginnt, und entscheiden dann, in welcher Zone sie am liebsten arbeiten möchten, der roten Lehrzone, der gelben Gruppenzone, der grünen Allzone oder der blauen Stillzone.

Und sowohl die Schüler als auch die Lehrer sind damit zufrieden.

